

ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ ШИНКАРЕНКО

(до 60-річчя від дня народження)

11 лютого 2006 р. виповнилося 60 років від дня народження і 35 років науково-педагогічної діяльності доктору технічних наук, професору, завідувачу кафедри електромеханіки Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут", відомому вченому в галузі електромеханіки і системології Шинкаренку Василю Федоровичу.

Василь Федорович народився у с. Заїчинці Семенівського району Полтавської області. У 1964 році закінчив зі срібною медаллю Заїчинську середню школу і поступив на навчання до Київського політехнічного інституту за спеціальністю "Електричні машини". Після закінчення КПІ у 1969 р., за направленням розпочав виробничу діяльність в конструкторському підрозділі лінійних електродвигунів Київського заводу електротранспорту.

Перший етап (1971 – 1991 р.р.) конструкторської і наукової діяльності В.Ф. Шинкаренка пов'язаний з роботою в Особливому конструкторському бюро лінійних електродвигунів (ОКБ ЛЕД), у створенні і становленні якого він брав безпосередню участь. За період роботи в ОКБ ЛЕД (з 1973 р. по 1991 р. він працював на посаді заступника директора ОКБ ЛЕД з наукової роботи) під науковим керівництвом і безпосередньою участю В.Ф. Шинкаренка в ОКБ ЛЕД виконано ряд унікальних розробок і створено принципово нові електромеханічні системи: перші вітчизняні лінійні тягові двигуни потужністю 120, 360, 480, 600, 800 та 1200 кВт, призначені для перспективних систем швидкісного пасажирського і спеціалізованого промислового транспорту; автоматизована електромеханічна система тягового електроприводу для високошвидкісного транспорту на електромагнітному підвісі; системи потужного частотно-регульованого електроприводу для спеціалізованих розгінних стендів динамічних випробувань; серії лінійного електроприводу комутаційних апаратів для систем електропостачання метрополітенів; багатоіндукторні лінійні генератори асинхронного (1,3 мВт) і синхронного (2,0 мВт) типів, для потужних безвільних вітроелектростанцій та ін. За результатами досліджень у 1986 р. він захистив кандидатську дисертацію на тему: "Тягові лінійні асинхронні двигуни з активною шляховою структурою".

Другий етап трудової діяльності В. Ф. Шинкаренка безпосередньо пов'язаний з викладацькою і науковою роботою на кафедрі електромеханіки НТУУ "КПІ" (з 1991 р. – доцент кафедри, з 1999 р. – завідувач кафедри). Свою наукову діяльність він присвячує розв'язанню наукової проблеми структурного синтезу електромеханічних об'єктів і систем. Результати досліджень він узагальнює у своїй докторській дисертації "Структурний синтез електромеханічних об'єктів і систем з біжучим магнітним полем", яку захищає у 1995 р. У 2001 р. В.Ф. Шинкаренку було присвоєно наукове звання професора.

В.Ф. Шинкаренко – засновник нового наукового напрямку фундаментальних досліджень "Структурно-системні дослідження в електромеханіці", ініціатор створення і керівник наукового семінару, за однойменною назвою, в структурі НАН України. Він автор нау-

кового відкриття – Генетичної класифікації первинних джерел електромагнітного поля, яка відтворює фундаментальні принципи збереження електромагнітної симетрії і топології, визначає структуру генетичних кодів і виступає формою подання періодичного закону елементарних електромагнітних структур. Йому належить пріоритет у розробці генетичної теорії Виду і видоутворення електромеханічних систем, відкритті закону гомологічних рядів електромеханічних перетворювачів енергії, розробці основ теорії макро- і мікроеволюції антропогенних систем, створенню методології генетичного і еволюційного прогнозу і спрямованого синтезу довільних класів електромеханічних перетворювачів енергії за заданою цільовою функцією. Теоретичне узагальнення і експериментальне підтвердження досліджень здійснено у його науковій монографії "Основи теорії еволюції електромеханічних

систем" (2002 р.), яка визвала великий інтерес з боку наукової громадськості. За визнанням вітчизняних і зарубіжних спеціалістів і науковців зазначена наукова праця має міждисциплінарне значення, носить фундаментальний характер і забезпечує світовий пріоритет вітчизняної електротехнічної науки.

Значну увагу В.Ф. Шинкаренко приділяє фундаменталізації системи електромеханічної освіти, розробці і впровадженню нових інноваційних освітніх технологій. З використанням результатів системних і генетичних досліджень вперше впровадив у навчальний процес системно-когнітивну технологію навчання, орієнтовану на активізацію і ефективне використання творчого потенціалу студентів, що створило умови для стовідсоткового залучення студентів до наукових досліджень кафедри з реалізацією індивідуального підходу і гарантованим інноваційним кінцевим ефектом.

В.Ф. Шинкаренко проводить велику науково-громадську роботу. Він входить до складу експертної ради ВАК України з електротехніки та енергетики; спеціалізованої вченої ради з захисту докторських та кандидатських дисертацій; ряду Оргкомітетів Міжнародних конференцій з актуальних проблем електромеханіки; редколегій фахових журналів: "Електротехніка і Електромеханіка", "Електромашинобудування та приладобудування", "Енергетика, економіка, екологія, технології", збірника наукових праць НТУУ "КПІ", "Дослідження з історії техніки". Веде широку просвітницьку діяльність, виступаючи з науковими доповідями і лекціями на запрошення споріднених університетів і наукових закладів.

Професор В.Ф. Шинкаренко опублікував понад 200 наукових і науково-методичних праць, він автор 85 винаходів і патентів. За високий науково-технічний рівень виконаних розробок він відзначений дипломами міжнародних спеціалізованих виставок, медалями ВДНГ СРСР і УРСР, нагрудним знаком "Винахідник СРСР".

Друзі, колеги, численні учні бажають В.Ф. Шинкаренку міцного здоров'я, родинного тепла, творчої наснаги, подальших успіхів у науковій та методичній роботі.

Редакція журналу "Електротехніка і Електромеханіка" приєднується до цих щирих побажань.

